

عنوان مقاله:

مقایسه فعالیت الکترومیوگرافی عضلات منتخب اندام تحتانی حین اجرای لانچ به جلو و راست در بدمیتون بازان زن نخبه و آماتور

محل انتشار:

فصلنامه علوم پیراپزشکی و توانبخشی مشهد، دوره 10، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سهیلا صفوی - کارشناسی ارشد گروه آسیب شناسی ورزشی و حرکات اصلاحی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

رحمان شیخ حسینی - استادیار گروه آسیب شناسی ورزشی و حرکات اصلاحی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

رامین بلوچی - دانشیار گروه آسیب شناسی ورزشی و حرکات اصلاحی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: به نظر می رسد میان بازیکنان آماتور و حرفه ای از نظر کینتیک حرکتی و میزان فشار کف پایی در حین اجرای حرکت لانچ، تفاوت هایی وجود دارد. هدف از مطالعه ی حاضر بررسی تفاوت الکترومایوگرافی عضلات منتخب اندام تحتانی در حین اجرای حرکت لانچ در دو گروه آماتور و حرفه ای می باشد. روش بررسی: ۱۰ بازیکن بدمیتون آماتور و ۱۰ بازیکن حرفه ای دختر به شیوه نمونه گیری در دسترس و هدفمند انتخاب شدند (گروه حرفه ای: سن $18/06 \pm 0/99$ ، قد $165/2 \pm 5/45$ ، وزن $57/50 \pm 2/79$ و گروه آماتور سن $20/78 \pm 1/80$ ، قد $165/00 \pm 6/69$ ، وزن $55/50 \pm 5/50$). از دستگاه الکترومیوگرافی (۱۶) (Electromyography; EMG) کاناله، با قابلیت بی سیم، ساخت شرکت MYON (کشور سوئیس) برای ثبت فعالیت الکتریکی عضلات ساقی قدامی، نازک نئی بلند، دوقلوی داخلی، دوقلوی خارجی، پهن داخلی و پهن خارجی استفاده شد. آزمودنی های دو گروه، حرکت لانچ را اجرا کرده و مقادیر میانگین مربع ریشه فعالیت عضلات در بازه زمانی ۱۰۰ میلی ثانیه قبل از برخورد اولیه و ۱۰۰ تا ۲۰۰ میلی ثانیه بعد از برخورد اولیه یا به صفحه ی نیرو محاسبه شد. تحلیل داده ها با آزمون آماری t مستقل و من ویتنی با سطح معناداری ۰/۰۵ انجام شد. یافته ها: در قبل از برخورد اولیه، فعالیت الکتریکی عضله ساقی قدامی ($p=0/006$) در گروه آماتور و در فاز بعد از برخورد اولیه و فعالیت الکتریکی عضله نازک نئی بلند ($p=0/002$) در افراد آماتور نسبت به گروه حرفه ای به طور معنی داری کمتر بود. در فعالیت سایر عضلات تفاوت معنی داری مشاهده نشد ($p<0/005$). نتیجه گیری: با کاهش فعالیت عضله تیبالیس آنتریور در فاز قبل از برخورد اولیه و کاهش فعالیت عضله پروئوس لونگوس در فاز بعد از برخورد اولیه بازیکنان آماتور، می توان بیان داشت که گروه آماتور بیشتر در معرض آسیب پیچ خوردگی مچ پا هستند و طراحی تمرینات پیشگیرانه برای آن ها ضرورت دارد.

کلمات کلیدی:

الکترومایوگرافی، ورزش های راکتی، مچ پا، آسیب های ورزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1250404>

